

ACTA GENERALIS VIII. SYNODI

subtilius hanc quæstionem tractabimus, ita volenti veritatem agnoscere palam fiat, declaratio
 ratione eiusmodi nequaquam fuisse prohibita. Nunc autem ad illam veniamus partem, que
 caput questionis nostræ videt esse, & de qua vehementer ambigit, an ne syllabâ quidem
 symbolo liceat addere. Nam quatuor illa repete nolumus, quæ vos brevissime protulisti,
 quandoquidem nobis vide magis operæptum esse, ipsam controuersiam nostræ radii
 cœ discutere, pro qua quatuor ipsa dixisti. Nam primo interdicti causam declarasti.
 Deinde uno vñ fuitis argumeto. Tertio quandam beatu Cyilli finiam usurpatis. Postre
 mo, a cœuniébus innixi loco, rationem hanc protulisti, valde cœuniébus ac dignum mea
 memoria fuisse facultatem ipsam addendi symbolo, ut pote non modo Christianis inutili, ve
 rum etiam primitiis, ab ecclesia prorsus abstulisse. Nam maiores nostri nalceti fidei nos
 stræ tē poribus summa (vt dicitis) facultatem habebant, ut quæ a sacra scriptura obscure
 cotinerent, ea declararet, ac symbolo vel alijs scripturæ, excepta solūmodo sacra, appone
 rent, & ipsi arbitrio suo vteretur, q̄ deinde facultas a posterioribus ex pte fuit dimini
 ta, ita vt possent tñ ambigua declarare, dilucidioraq̄ reddere, diuino tñ symbolo nil ade
 dere posse. Quod ipsi (pace vestra dixerimus) fallum credimus esse, primis illis patriis
 bus absq̄ generali concilio licuissim cōmuni symbolo quicq̄ addere. Nam sanctus Tho
 mas testat, nunquā symbolum extra synodū declaratum fuisse, de eo symbolo loquens,
 quod vulgo in ecclesia celebratur. Hoc igitur iacto fundamento, quatuor illa capita le
 viter perstringamus, quibus vestrum proposito probare conati fuisti. Primi em̄ dixisti,
 maiores nostros vñq̄ ad secundam synodus addendi symbolo potestatem habuisse, sed cu
 ipsa facultate nonnulli non sine sua pernicie abuti inceperint, symbolum transformantes,
 ac impia dogmata docentes & prædicanter, tertium idcirco generale concilii videlicet fa
 cultate ipsam dāno magno potius q̄ cōmodo Christicolis fore, eam penitus abstulisse.
 Nos autem ad hoc r̄ndemus, falsum ēē, cuius ante tertium concilium licuissim symbolo quicq̄
 apponere, nisi ea fortassis licetia, quam quidam hæretici sibi vēdicascent, quā quidem solam
 ab ipso concilio, verbis his, ne cui liceret symbolo quippiam addere, circumscrip̄ta interro
 dictamq̄ credimus ēē. Deinde protulisti, addēdi facultate ablata, nullā Christianis incō
 modū, accidere posse, ac nullum compotē mētis, ob decretu eiusdemodi merito dicere
 posse religionem nostram imperfectam ēē, cōtra fieri facile posse, vt pro eadē facultate cuius
 cōcessa, catholica ecclesia aliquo officiā incōmodo. Ipsi vero (pace vestra dixerimus)
 argumentum hoc claudicare censemus, vt suo loco probabimus. Immo etiā cæteris duas
 bus postpositis partibus, ad fundamentum ipsum veniamus, quo quidem everso, cætera fa
 cile ruerint. Omisisti ergo corticibus, medullam ipsam tangamus. Quod quidem speramus
 consequi, si legislatoris verba non nimis curantes, mente eius accurate cōsiderabimus. Id
 autem fuerat tertium generale cōciliū, quod id tñ vertuissim putat, quod fidē contrariā patet
 (vt Bonaventura testatur) qui, prima patrum (inquit) interdicti sententia nequaquam ad
 alios attinet, nisi ad fidei nostræ oppugnatores, & eos, qui symboli dictiones mutando,
 vel ei quicq̄ addēdo, ecclesiam studer euertere. Addēdi vero facultatem nunq̄ ecclesiae
 fuerat interdictū, neq̄ interdic̄tū in posterū, dummodo legitimo imperio, p̄fenteq̄ principe,
 qui facultatem vniuersalitatis ecclesiæ habeat, ad euentos hæreticorum errores, conueniat.
 Quis obscurum, tum vocaret in controuersiam, an ecclesia, cogēte necessitate, ne Christi
 fidèles, circa diuinam mysteria in aliquam hæreticum caderent, partē aliquā symboli fidei cō
 gruam declarare posset, necne Nemo profecto. Quia igitur ratione, illud confiteor vñ
 baptisma, ipsi symbolo fuerat additū, eadē etiam ratione, id est, pro animarum salute, ex fi
 liisq̄ particulari, nostri maiores addiderant. Et quicadmodū illud, & incarnatus est de spiritu
 sancto ex Maria virgine, addidere, ita etiam ipsam dei genitri fuisse, ipsis, si voluisserint,
 symbolo licebat apponere. Verum facultatem eiusmodi non vnam tantum personam
 vel particularē ecclesiam habere cōcedimus. Interdictum igitur illud tantum ad priuatos
 homines, ac contra fidē loquentes, refertur. Propterea (inquit ipse Bonaventura) pa
 tres illi non sū interdic̄tū, vt viam ecclesiæ in futuris præcluderent, quo minus ei liceat
 eadē vñ facultate, si dei benignitate meliora præuiderit. Et infra; Ego (inquit) senten
 tia fugienda est, qui credunt patres illos opinionis huius fuisse. Ut autem creditis, patres
 amplissimis bene cum illis sentire, nonnulla synodorum acta, præfertim tertia, necnon
 quādam patrum sanctorum literas tempestatibus illis scriptas, affieremus. Quæ dūrū fas
 cimus, rogamus/vos, diligenter attendite. Frequenti tertia synodo, patres amplissimi,
 conuocati